

Nr 374.

Av herr **Jonsson** i Skedsbygd, *om anslag till bestridande av fraktkostnader för stenbrytningsaggregat.*

Frågan om jordbrukets rationalisering har under senare år varit föremål för statsmakternas åtgöranden. Samtidigt har man emellertid icke alltid tillräckligt understött det rationaliseringsarbete, som i stor utsträckning bedrivs av jordbrukarna själva. Så är t. ex. fallet när det gäller att utföra förbättringsarbeten, såsom stenröjning m. m. Visserligen har riksdagen beviljat anslag för nämnda ändamål, men denna stenröjning har dock i mycket stor utsträckning försiggått på så sätt, att man medelst sprängning och bortforsling med dragare sökt befria åkern från hindrande stenar. Denna metod är mycket arbetskrävande och med nuvarande brist på arbetskraft i många fall omöjlig att följa i fortsättningen.

På senare tid har emellertid frågan om detta arbetes utförande medelst maskinell utrustning kommit i ett annat läge. Olika metoder komma härvid till användning, och man torde om dessa kunna säga, att arbetet med stenröjningen i framtiden kan komma att betydligt underlättas.

Emellertid betinga dessa maskinella anordningar i regel så högt anskaffningspris, att denna kostnad avskräcker. En del av dessa maskinaggregat befinna sig dessutom ännu på försöksstadiet, varför erfarenhet saknas om deras praktiska användbarhet, hållbarhet m. m.

Mig synes att statsmakterna borde understödja denna pågående försöksverksamhet medelst bidrag eller på annat sätt. Detta inte minst ur den synpunkten, att de rationaliseringsorgan man planerar skulle kunna dra nytta av de vunna erfarenheterna.

Under den gångna hösten har sådan försöksverksamhet bedrivits inom Blekinge och delar av södra Kalmar län. Man har på hushållningssällskapets initiativ lånat en bandtraktor, försedd med anordningar för losstagande och bortforsling av sten. Kapaciteten visar sig vara stor, och stenar på upp till 5 ton borttransporteras med lätthet utan att någon sprängning behöver företagas.

Det bör anses vara lämpligt att dessa redskap under den tid då de icke kunna utnyttjas i norra delarna av landet, således under de sena höst- och tidigare vårmånaderna, kunna förflyttas till de delar av landet, där tjälsättningen är betydligt senare. Härigenom kunna dessa utnyttjas under längre tid. Emellertid är denna förflyttning förenad med avsevärda kostnader. Man beräknar att enbart fraktkostnaderna för det i Blekinge under hösten 1947 verksamma aggregatet komma att uppgå till omkring 1 500 kronor.

Härigenom fördyras naturligtvis arbetet avsevärt, enär dessa transportkostnader måste belasta driften.

Våra hushållningssällskap sakna i regel möjligheter att mera verksamt bidra till täckande av dessa kostnader.

Då det ur många synpunkter torde vara värdefullt att fortsätta med denna verksamhet, som anordnats såsom försök, och då dessa försök redan visat att betydande resultat kunnat uppnås, anser jag det skäligt att statsmakterna understödja denna försöksverksamhet.

Detta kunde ske genom att riksdagen beslöt bevilja ett mindre anslag till ersättande av fraktkostnaderna.

Med stöd av vad jag ovan anfört hemställes,

att riksdagen må anslå ett belopp av 10 000 kronor såsom förslagsanslag till bekostande av fraktkostnaderna vid transport av stenbrytningsaggregat å järnväg eller med annat transportmedel, samt att de hushållningssällskap i Blekinge och Småland, som önska medverka till fortsatt användning av dessa, av detta anslag erhålla täckning för utgivna transportkostnader.

Stockholm den 24 januari 1948.

Arvid Jonsson

i Skedsbygd.
